Les comarques de Girona són un país de cigonyes

La cigonya blanca s'ha acomodat a la demarcació i trenta-vuit anys després del primer intent de reintroducció ja hi ha 125 parelles nidificants estables

Una parella de cigonyes, en el mirador del parc del Castell de Perelada Foto: J.P.

La cigonya blanca ha passat de ser un habitant ocasional, únic i car de veure, a un ocell que, de mica en mica, s'ha sabut fer lloc i assentar-se de manera estable a les comarques gironines. L'espècie Ciconia ciconia, coneguda com a cigonya blanca, habita de manera sedentària a les nostres contrades. Fins a 125 parelles estables de cigonyes nidificants hi viuen, la gran majoria a l'Alt Empordà, bàsicament al voltant de dos centres de reintroducció, el dels Aiguamolls de l'Empordà i el del castell de Peralada, on nien 123 de les seguides per experts, els mateixos que l'any 1988 coneixien que només una sola parella s'havia establert a la demarcació. La proliferació actual ja és espontània i l'augment de parelles ja no es basa, com succeïa anys enrere, a acampar pollets nascuts a altres hàbitats, fer-los perdre l'instint migratori i cuidar-los a distància perquè la mala fe humana no els acabi la vida abans d'hora.

La reintroducció de la cigonya blanca ha tingut més de deu projectes arreu de Catalunya des del 1987, quan es va afrontar el primer als Aiguamolls. Aquell ja es va fer amb un coneixement suficient perquè l'èxit estigués mínimament assegurat. El primer, que no va resultar, s'havia engendrat al voltant de l'any 1978, coincidint amb l'impuls ferm de l'ecologisme naturalista per salvar els Aiguamolls.

Els primers vuit polls havien arribat de Càceres el 1978 i es van alliberar a l'estany de Sant Joan. Havia estat una iniciativa de l'ornitòleg Jordi Sargatal, que els va anar a buscar en cotxe i que va comptar amb l'ajuda del cap d'Icona a Girona, Salvador Alemany. No va resultar: van migrar però no van tornar. El 1979 una parella va niar a les closes de Mornau, però un error humà va provocar la mort dels polls. No hi havia la conscienciació que hi ha ara i entre el 1978 i el 1984 es van produir diversos incidents, un dels quals, el 1982 a Parlavà, va acabar amb una cigonya morta i un veí als jutjats. Sargatal està convençut que aquella au tirotejada era una de les que havia migrat el 1978. De mica en mica es va anar descobrint com tenir èxit en el procés de reintroducció. El model emprat a Suïssa i a l'Alsàcia consistia a tancar cigonyes nascudes en captivitat durant dos hiverns. L'any 1988 hi havia una parella; aquest any n'hi ha 125 d'estables. I això sense comptar els centenars que anualment fan parada de camí cap a una altra contrada.

Publicat a:
-El Punt Avui. Barcelona 06-06-2016 Pàgina 23

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/974219-les-comarques-de-girona-son-un-pais-de-cigonyes.html